

Forslag i denne Retning, om muligt Forslaget om Forandringer i Værnepligtsloven vil indeholde Bestemmelser om denne Gjenstand, eller om der fra hans Side vil være Noget at erindre imod, at der til anden Behandling af dette Lovforslag stilles et Endringsforslag, der gaaer ud paa at ophæve Borgervæbningen i Kjøbenhavn og de andre Steder, der ere faste Pladser.

Krigsministeren: Jeg skal gjerne imødekomme det ærede Medlem, forsaavidt det kan skee paa Sagens nuværende Standpunkt. Der er en Anthydning i Lovforslaget med Overskrift „Frivillige Corps“, en Anthydning af, at frivillige Corps kunne dannes af Medlemmer af Forstærkningen, naar det skete i Overensstemmelse med Regjeringen. Naar der ikke allerede nu foreligger noget bestemt Forslag i den Henseende, er det, fordi Tiden formeentlig ikke er kommen dertil. Vi ville jo først efterhaanden kunne gennemføre denne Plan, og, indtil den er gennemført til en vis Grad, vil Forstærkningen, som Lovforslaget tænker sig den, ikke være til. Ligeledes ville de øvede værnepligtige Befalingsmænd ikke være komne tilstede i det Antal, man tør vente. Min egen personlige Opfattelse er, at jeg vilde meget beklage, om et Corps som Kjøbenhavns Borgervæbning og Livjægerchor, der have saamange hæderlige Mænd, skulde blive opløste. Jeg vilde meget foretrække — ligesom jeg overhovedet foretrækker Reorganisation for Opløsning —, om Kjøbenhavns Borgervæbning kunde finde en hensigtsvarende Plads i den nye Hærorrdning. Jeg skal altsaa gjerne byde Haanden til at bringe Kjøbenhavns Borgervæbning og Livjægerchor i saadan Forbindelse med Hæren.

Bille: Efter de lange Forhandlinger, der have fundet Sted, vil det tilbøse ikke være hensigtsmæssigt nu at indlade sig paa nogen Detail af de Spørgsmaal, der ligge for. Men der er et Par Bemærkninger, som jeg kunde ønske at gjøre gjældende, fordi det forekommer mig, at, om de end ere komne frem fra forskjellige ærede Medlemmers Side, ere de dog ikke komne frem paa en saadan Maade og med saadan Bægt, som vise, at de ere Hovedpunk-

ter, hvad det forekommer mig, at de have Adkomst til. Jeg skal først nævne, hvad der allerede er berørt af forskjellige ærede Talere, nemlig Nødvendigheden af, at Bestyrelsen saavel af Vandværnet som af Søværnet forenes under en enkelt Minister. Der er saaledes en Ytring fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Afd. Valgtreds (Fenger), som jeg ikke troer at burde lade staae ubelees umodsagt. Han har udtalt, at det var et af de Hs. Majestæt Kongen tilkommende Prærogativer, at bestemme, hvormange Ministre der skal være, og hvorledes Forretningerne skulle fordeles mellem dem; men det forekommer mig, at han har seet noget bort fra, at, om end et saadant Prærogativ bestaaer for Hs. Majestæt Kongen, bestaaer der for den lovgivende Magt et ligesaa gylbtigt Prærogativ til at bevilge eller ikke bevilge de Lønninger og de Summer, der dertil ere nødvendige, ligesom ogsaa at det staaer i den bevilgende Magts Mynghed at bestemme, at en Sammensmeltning af Bestyrelse finder Sted, hvor en saadan er nødvendig. Det, der for mig udgjør Hovedsagen ved en saadan Sammensmeltning, er ikke Foreningen af den administrative Ledelse af Hæren og Flaaden, men i langt høiere Grad den inderlige Sammenvirken af de to Arter Forsvar under en paanydbrudende Krig. Det er klart, at kun under Forudsætning af, at den øverste Ledelse er den samme for Hæren og Flaaden, kan der ligeoverfor Fjenden tilveiebringes en saadan Sammenslutning af Hærens og Flaadens Kræfter, at et virkeligt Forsvar lader sig bringe tilveie. See vi tilbage til den nyere Krigshistorie, der hører den nulevende Slægt til, lader der sig paavise mindst to Leiligheder, hvor Sønningen mellem Hær og Flaade har været det væsentligste Moment til lidt Nederlag, der bestandigt vilde staae for Folket som noget af det Sørkeligste og Smerteligste, det har oplevet. Det tør vistnok siges, at hverken Slaget ved Eckernförde eller Tabet af Als vilde have fundet Sted paa den sørgelige Maade, vi Alle kende, dersom ikke den øverste Anførsel af Hæren og Flaaden haade været saaledes lagt i forskjellige Hænder, at ikke nogen enkelt Mand kunde siges at samle hele Myngheden over dem. Der maa i Centralbestyrelsen og i Overcommandoen